
276. Axel Jonsson (Indlæg)

Tack så mycket herr ordförande! Jag vill att vi börjar med att fråga oss: Vad är det nordiska?

För många är det säkert en stark historisk språk- och kulturgemenskap, men en del som ofta glöms bort är att det nordiska samarbetet också består av en stark rättsgemenskap. Inte minst på civilrättens område som vi diskuterar i dag. Tack vare framsynta politiker i början av 1900-talet och slutet på 1800-talet kan vi i dag starta aktiebolag, ingå avtal, driva in skulder, skaffa barn och gifta oss på ganska likartade nordiska villkor. Det är någonting i dessa tider att vara väldigt stolt och glad över. Det är lätt som nordisk medborgare att flytta till ett annat land, för man vet att lagstiftningen i stort sett ser ut som i landet där hemma, tack vare de här insatserna. Mot den bakgrunden är det väldigt naturligt att man när man bildade och formaliserade det nordiska samarbetet i Helsingforsavtalet på 70-talet skrev in i artikel 4 att vi ska försöka eftersträva största möjliga överensstämmelse på privaträttens område.

Då vill jag att församlingen i dag frågar sig: Gör vi detta i dag? Och jag vågar påstå att svaret är nej. Jämfört med det arbete som gjordes tidigare i början på 1900-talet är det här ett väldigt, väldigt lågt prioriterat område. Då var det själva kärnan i det nordiska samarbetet, i dag lägger vi väldigt lite resurser på det här området.

Varför är det här då viktigt? Jo, dels för att det bygger en stark gemenskap, det förebygger gränshinder, men också för att vi ser en utveckling i EU där man börjar intressera sig för att reglera privaträtten och civilrätten i allt större utsträckning än vad man gör i dag. Tack vare att vi i Norden redan

har ett välfungerande exempel och ett föredöme kan vi leda utvecklingen i EU om vi visar att vi kan ta steget vidare också på det här området i Norden. Annars tvingas vi förmodligen slita isär den nordiska rättsgemenskapen i EU om vi ska leva kvar med våra gamla lagar när EU-utvecklingen accelererar vidare. Därför är det otroligt viktigt att vi ställer oss frågan: Ska vi ha största möjliga överensstämmelse på privaträttens område eller inte? Och från mittengruppens sida menar vi att vi ska ha det. Därför föreslår vi tre åtgärder.

Nummer ett: Att öppna upp för en gemensam nordisk rättsdatabas, så att alla våra universitet och medborgare får tillgång till gemensam praxis på de områden där vi har harmoniserad lagstiftning. Så är det tyvärr inte i dag och det borde vara en självklarhet. Nummer två: Vi föreslår att vi vill återupprätta de nordiska lagstiftningssamarbetet inom det civilrättsliga området, med fokus på områden där gränshinder uppstår. För det tredje vill vi att vi återigen garanterar tillräckliga resurser för att lagstiftningssamarbetet på civilrättens område säkras, också på ministerienivå. Det är där arbetet drevs i början av 1900-talet, i stort sett före vi hade det formaliserade nordiska samarbetet. Det är en viktig del också i framtidens nordiska civilrättsliga samarbete.

Vi har Backer-rapporten som ligger till grund och visar många möjligheter och goda vägar framåt. Vi ska ta de rekommendationerna och ta dem vidare. Tack.

Information

Talenummer

276

Type

Indlæg

Person

[Axel Jonsson](#)

Talerrolle

Midtergruppens talsperson

Dato

01.11.18 08:51

Sag

[Medlemsforslag om förstärkt nordiskt civilrättsligt samarbete](#)

